

increases in market value. According to the authors, the biggest winners in the RJR Nabisco LBO were the company's stockholders [1].

In the Table 1, there are 7 the most famous deals closed using debt, but a lot of deals were not closed. It happens because LBOs are enough sophisticated and take a while to fulfil.

Coming to the conclusion it should be stressed that even if LBO is highly connected with debt and some parts could lose in a short-term period, it still remains a good way to make an acquisition without using own money.

Bibliography:

1. Principles of corporate finance / Richard A. Brealey, Stewart C. Myers, Franklin Allen. 10th ed. // <https://is.cuni.cz/studium/predmety/index.php?do=download&did=140150&kod=JEM034>
2. Prableen Bajpai. The Most Famous Leveraged Buyouts // <http://www.investopedia.com/stock-analysis/020915/most-famous-leveraged-buyouts-kkr-cg-bx-vno-apo.aspx>
3. Michal Lev-Ram. The Gamblers Behind Tech's Biggest Deal Ever <http://fortune.com/dell-emc-merger-tech-biggest-deal/>
4. Matthew Townsend. Sycamore Wagers \$6.9 Billion That Staples Can Thrive Again <https://www.bloomberg.com/news/articles/2017-06-28/staples-to-be-acquired-by-sycamore-partners-for-6-9-billion>
5. Richard Peterson. U.S. Leveraged Buyout Deal Value Advances In 2016 <https://marketintelligence.spglobal.com/blog/u-s-leveraged-buyout-deal-value-advances-in-2016>

УДК 336.717: 330.33

В. І. Міщенко
д. е. н, професор кафедри економіки та управління
ДВНЗ «Університет банківської справи»,

Є. О. Тіщенко
аспірант кафедри економіки та управління
ДВНЗ «Університет банківської справи»

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ПРОБЛЕМНОЇ КРЕДИТНОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ БАНКІВ ЯК ДЖЕРЕЛО ІНВЕСТИЦІЙНИХ РЕСУРСІВ

Однією із важливих проблем розвитку банківського сектору України є накопичення значної суми проблемної кредитної заборгованості, вивільнення якої може бути важливим джерелом інвестиційних ресурсів [1, с. 41, 2, с. 159]. Упродовж 2005-2017 рр. частка проблемних кредитів (NPL) у загальній сумі наданих кредитів постійно зростала і в 2017 р. склала понад 56%.

Головними причинами суттєвого збільшення обсягів і частки проблемних кредитів є політична нестабільність та банківська кризи [10, с. 7], різка девальвація гривні [5, с. 53], недосконалість регулювання та нагляду за діяльністю банків [3, с. 47], механізмів закриття нежиттєздатних банків [1, с. 42], суттєве зменшення доходів підприємств і домашніх господарств [6, с. 158], низький рівень корпоративного управління в банках [9, с. 77] і управління кредитними ризиками [2, с. 91; 4, с. 94] та інші.

Упродовж останніх десятиліть у світовій практиці накопичено значний досвід вирішення питання проблемних активів, зокрема, в Німеччині, США, Туреччині, Швеції, Японії та інших країнах. На особливу увагу заслуговують механізми продажу проблемних кредитів спеціалізованим фінансовим компаніям шляхом використання діючих або створення нових установ, зокрема, «bridge-bank», «bad bank», компаній з управління активами (КУА), колекторських компаній тощо [1, с. 44; 7, с. 87].

Так, Європейська Комісія підготувала проект Директиви від 22.11.2016 р. «Про рамки превентивної реструктуризації, другий шанс і заходи щодо підвищення ефективності реструктуризації, банкрутства та процедур погашення боргу, а також доповнення до Директиви 2012/30/EU», якими передбачено систему заходів щодо запобігання накопиченню проблемної заборгованості та спрощення процедур фінансової реструктуризації. З метою вирішення питань недіючих кредитів Міжнародна фінансова корпорація запропонувала створити в Україні державну корпорацію з приватно-державним

фінансуванням, завданням якої має бути викуп проблемних активів шляхом їх обміну на спеціалізовані облігації державної позики зі строком погашення 10 років, які можуть бути конвертовані в акції підприємства-боржника.

На наш погляд, з метою ефективного вирішення проблеми недіючих кредитів і залучення їх до складу інвестиційних ресурсів в Україні необхідне вдосконалення законодавства щодо захисту прав кредиторів і позичальників шляхом поліпшення механізмів реструктуризації боргу; використання методів і засобів фінансової реструктуризації кредитної заборгованості за стандартною процедурою; вдосконалення інституційних засад діяльності фінансово-кредитних установ на ринку проблемної заборгованості шляхом розширення участі в ньому держави, банків, факторингових і колекторських компаній, приватних осіб; підвищення рівня капіталізації банків, посилення відповідальності акціонерів і вдосконалення корпоративного управління в банках; запровадження механізмів конвертації проблемних кредитів у права вимоги на капітал позичальника тощо.

Враховуючи той факт, що найбільша частка проблемних кредитів зосереджена в державних банках і банках з державною часткою в капіталі, ключовим напрямом повинно бути створення державної компанії з управління активами або «bad-bank». При цьому така КУА повинна бути створена не Міністерством фінансів, а безпосередньо банками, можливо, на спільних засадах. Реалізація такого підходу дозволить вивільнити значні суми коштів, які можуть бути використані як інвестиційний ресурс для фінансування економіки.

Список літератури:

1. Міщенко В.І. Стратегічні підходи до управління ризиками функціонування нежиттєздатних банків і обслуговування проблемних активів / В.І. Міщенко, С.В. Міщенко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. – 2014. – №10(163). – С.40-46.

2. Міщенко С. Удосконалення управління економічним капіталом банку з урахуванням ризику ліквідності / С. Міщенко // Вісник Університету банківської справи Національного банку України. – 2008.– №3. – С.90-93.

3. Міщенко С. Вдосконалення інституційної структури нагляду за фінансовим сектором / С. Міщенко / Банківська справа. – 2007. – №1. – С.41-56.
4. Науменкова С.В. Використання структурованих цінних паперів для фінансування корпорацій в Україні / С.В. Науменкова, Т.Г. Буй // Фінанси України. – 2010. – №2. – С.89-101.
5. Науменкова С.В. Обстеження збалансованості попиту та пропозиції на кредитному ринку: досвід центральних банків / С.В. Науменкова // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. – 2014. – № 10(163). – С.51-57.
6. Науменкова С.В. Вдосконалення управління проблемними кредитами банків / С.В. Науменкова, І.Ю. Тарануха // Банківська система України в умовах глобалізації фінансових ринків. – Черкаси: ЧІБС УБС НБУ, 2010. – С.159-161.
7. Науменкова С.В. Валюта і валютна політика / С.В. Науменкова, В.І. Міщенко. – К.: Знання, 2010. – 84 с.
8. Санаційний банк – «брідж-банк» як механізм роботи з нежиттєздатними банками: монографія. – К.: ЦНД НБУ, УБС НБУ, 2011. – 119 с.
9. Современные подходы к управлению устойчивостью бизнеса: монография / под ред. А.Н. Ряховской, О.Г. Крюковой. – М.: Финансовый университет, 2012. – 280 с.
10. Шумило І. Теоретичні і практичні аспекти аналізу стану фінансової системи економіки / І. Шумило, Р. Лисенко // Вісник НБУ. – 2006. – №3. – С.6-9

UDC 330.342+336:330.88

K. Y. Moiseienko
Candidate of Economics, Associate Professor,
Accounting, Finance and Economic Security Department
Donetsk National Technical University (Pokrovsk),

V. Zakharova,
Postgraduate Student,
Donbas State Engineering Academy